

har noget med loven om partibidrag at gøre, og som i det væsentlige henhører under arbejdsministeren.

Jeg skal derfor blot fremhæve, at spørgsmålet har været grundigt behandlet i Folketinget i efteråret 1998 i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 18 af 21. oktober 1998, fremsat af hr. Tom Behnke. I sit indlæg redegjorde arbejdsministeren for forholdet til de relevante internationale konventioner og fremhævede bl.a., at Danmark lever op til de folkeretlige forpligtelser, som vi har påtaget os.

Men jeg skal af de grunde, jeg nævnte før, ikke i øvrigt komme nærmere ind på spørgsmålet her i dag. Jeg forsøgte at imødegå de indvendinger mod den gældende ordning, som forslagsstillerne anfører, og som fører dem frem til den unægtelig noget vidtgående konklusion, at ordningen helt bør afskaffes. Det kan selvsagt altid diskuteres, hvordan en ordning som den, vi har, kan udformes mest hensigtsmæssigt, men at sige, at de konkrete forhold, som vi drøfter her i dag, indebærer, at loven er en narresut, og at den stikker folk blår i øjnene, skyder efter regeringens opfattelse langt over målet.

Det, der er opgaven på området, er jo at sikre en fornuftig balance mellem på den ene side det grundlæggende hensyn til foreningernes selvbestemmelsesret, herunder med hensyn til anvendelse af kontingenter, og på den anden side det ikke mindre vigtige hensyn til, at medlemmernes kontingent ikke mod deres vilje skal anvendes til partipolitiske formål, som de ikke sympatiserer med.

Efter regeringens opfattelse er den gældende ordning alt i alt et udtryk for en god og rigtig balance mellem disse to hensyn. Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Per Kaalund (S):

Jeg skal gøre nogle korte kommentarer på Socialdemokratiets vegne i denne sag. For det første deler vi naturligvis ikke opfattelsen, som Frihed 2000 giver udtryk for, at det er en narresut og en hel masse andre dårlige ting, som fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Vi mener, at ordningen er enkel at administrere, og at den sikrer anonymitet for de fagforeningsmedlemmer, der ikke ønsker at støtte politiske partier.

Selvfulgelig driver adskillige for ikke at sige alle fagforeninger politisk virksomhed for at varetage medlemmernes interesser. Det gælder

f.eks. Politiforbundet, der ofte udtaler sig også i politiske spørgsmål. Det gælder Ingeniørforeningen, landbrugsorganisationer og Advokatsamfundet, lægernes organisationer osv. Der er ganske mange faglige organisationer, der udtaler sig politisk, og det er ikke alene forbeholdt LO-organisationerne at gøre det.

Det er vel usandsynligt, at alle disse foreninger, Politiforbundet m.fl., til alle tider og i alle sager dækker alle deres medlemmers opfattelser, og det er vel helt legitimt fagligt arbejde, de udfører. De nævnte foreninger, bl.a. lægerne, ingeniørerne osv., kan vel ikke siges udpræget at være socialdemokratisk orienterede.

Med hensyn til eksklusivbestemmelserne – som jo strengt taget ikke har noget med frameldingssystemet og kuponerne at gøre, men nu er det jo rejst i bemærkningerne af Frihed 2000 – vil jeg sige, at det er vores opfattelse, at der absolut ikke overtrædes internationale konventioner ved den måde, det administreres på her i landet, og hvordan det virker.

Hvis man endelig skulle se på områder med eksklusivbestemmelser, ville øjnene nok først falde på landbrugets organisationer, Advokatsamfundet og de lægelige organisationer, der jo i modsætning til LO-organisationerne har næsten 100 pct.s medlemstvang.

Vores bemærkninger her kan sammenfattes til, at vi har foreningsfrihed her i landet, og dermed kan vi selvfølgelig ikke støtte det af Frihed 2000 fremsatte beslutningsforslag.

Kristian Jensen (V):

For Venstre er kernen i det her beslutningsforslag netop spørgsmålet om foreningsfrihed. For var der reel foreningsfrihed i Danmark, tror jeg ikke, at der var nogen, der ville gide diskutere, hvorvidt der skulle være frameldingskupon, tilmeldingskupon eller andre kuponer på fagforeningers bidrag til partier, kulturer eller andet. Næ, så kunne folk frit vælge den forening, de ønskede at være medlem af eller ikke ønskede at være medlem af.

Kernen er nemlig, at i Danmark er der ikke den foreningsfrihed, som vi ønsker, den foreningsfrihed, som der bør være i et liberalt samfund, nemlig retten til at være medlem af eller stå uden for de foreninger, man kan støtte. Det gælder de erhvervsorganisationer, som hr. Per Kaalund nævnte, men det gælder så sandelig også SiD, KAD, HK, Dansk Metal og en lang række andre faglige organisationer.